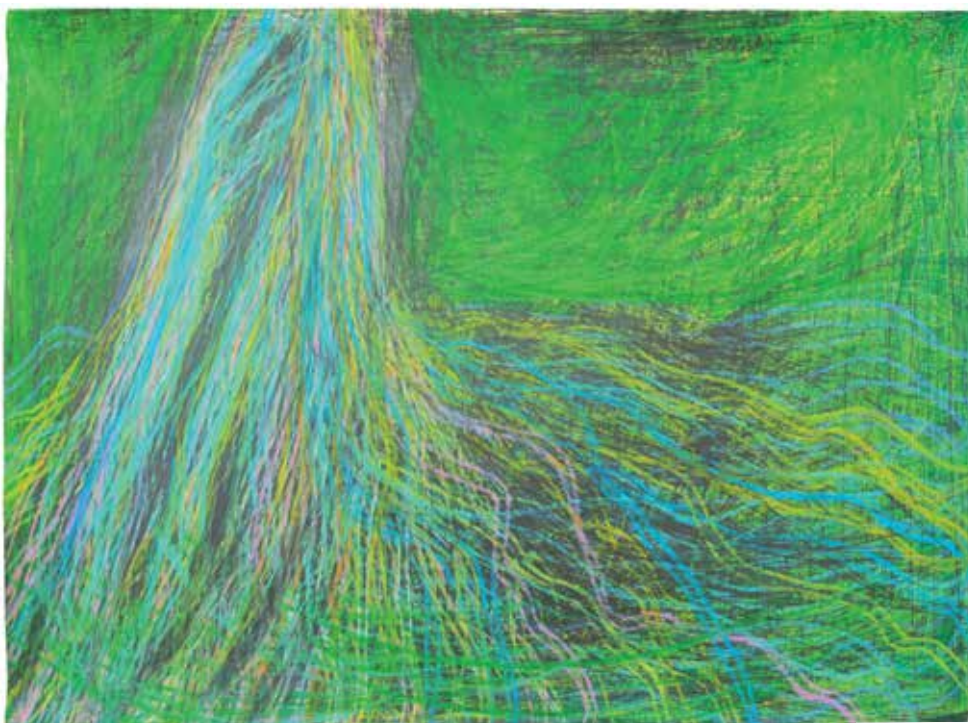

Драгана Станаћев Пуача
Rue Cabanis

Medusa Tribuna
2015, 140x100cm, графит, пастел на папиру
Medusa Tribuna
2015, 140x100, graphite, pastel on paper

Драгана Станаћев Пуача
Dragana Stanaćev Puča

Rue Cabanis

Продајна галерија "Београд"

децембар 2015.

НЕУКИНУТА ПРОШЛОСТ

Сликовне зоне Д.С.П: Rue Cabanis; Доласци Херувима; Огледање

Више него икад пре, наметнута стварност прекрила је уметникову самоћу, концентрацију и самоупућеност. Прилагођавање чулних устројстава преобликује се унутар неслућене стваралачке слободе данашњице и информатичког метежа. Протерана је, парадоксално утишана изражајна синтакса реченица и стихова у књижевности као и вибрантна видљивост ликовне представе. Култура је, уосталом, постала разигран систем дискриминација и вредновања у име моћи својине и хијерархизованих приступа. Уласци у интензитете књижевности, исто као и одређене фреквенције дејства целине, било ритма или звучних кластера воде ка дисонантним или хармонски склопљеним протицањима музике. У слична призивања доспевају и трагови сликарства, где покаткад масивне потезе контура и тонске деонице, индиректно одводе ка пркосно архаичним решењима. У доба које осећа мучнину последица модернизма, исходи таквих доказа равни су елегичним искушењима. Графитна и колористичка простирања у поступку уметности коју гради Драгана Станаћев Пуача одају уроњеност у простор неочигледне и скривене енергије, а истовремено и сведочанство поетичког ризика и преданости.

Наша морфичка резонанса постојања и становања је неизбежна; у питању је тродимензионални доказ и наших и околних постојања. Место, зграда или кућа на експонираној локацији неизбежно је и језгро скривеног значења. При пролажењу по градовима, запоставља се мање уочљив дослух са архитектонским окружењем. У таквом кругу и у стварању своје цртачки елегантне линије сликарског сензибилитета уметница је уједно становник и пролазник суочен с реалним, али и имагинарним архитектонским здањем. Улица Cabanis из Париса, на комплексу свог првог броја иза маркантног славолука капије садржи комплекс Болнице Свете Ане, простирање знамените психијатријске установе, историјског места лечења и интернирања. Сложеност грађевине са парковима и павиљонима налик је одломку давних збивања, фељтонистике и приче, постајући кулиса неспокојства и иницијације.¹ Циклуси енергетских пружања, укључујући и поједине исписе топонима у окриљу ликовне композиције подарени таквој локацији, могуће су и експресија развојне линије ослобађања и опасности градова, посебно после Париске комуне, историјског напретка, незаустављивог развоја као и идеје индивидуалне слободе у консензусу жељене будућности. У томе могу да буду дозвани задаци и друштвене психолошке игре, маркантне за француску културу као полазиште модерне уметности, оних симболистичких трагова писања и сликарства која проноси и идејна одважност песника Стефана Малармеа (Stephane Mallarme) са „бацањем коцки које (не)чине случај“ и сликари проистекли из тадашње епохе стварање атмосфера изван непосредног

¹ Болница Свете Ане је главна психијатријска установа Париза, загонетне историје која сеже до 13. века, и градње прве болнице. Име је добила 1651, по заштитници Ане од Аустрије, мајке краља Луја XIV.

опажања попут Одилона Редона или Ежен Кариера (Eugène Carrière). Губитак сензуалних разграничења у процесу ликовног устројства, за београдску уметницу са пртљагом тематских и иконографских поентирања (новији циклуси 'Кристални дворца за Фјодора Михајловича' и 'Шејкина соба') чини да се кроз осетљивост рукописа надгради историјска и психолошка кретња. Стваралачка страственост тих животворних захвата у раширеним потезима је и низ алузија на истрајна егзистенцијална искушења нашег доба: питања прогона, губитка ослонца, непријатељстава, разјарујућих притворности, геополитичких фаталности и властитог односа са прошлошћу модерне уметности.

Отуд се циклуси тако остварене композиције уносе у наглашавање заборављених и подразумевајућих културних митова. Контексти који су се изменили наслојавају просторну слику дејства у непосредној прошлости: отуд је и фриз акрилика и графита 'Rue Cabanis' надовезивање на мученичко месијански рефлекс из година грађанске борбе и оснивања установе за збрињавање душевне неприлагођености, а уједно и елегија исхода уметничке бојемине која се провлачи кроз протекли век. Тежње уметникове неприлагођености, одбачености и примери губитка вере у себе и друге део су великог броја познатих и мање уочљивих уметничких биографија.²

Композиција Драгане Станаћев Пуача опште узев, оправдава учовање уметничког дела – насталог у замаху, у поступку и преданости – као медијума који ослобађа утопијско виђење субјекта.

Модел неисказиве слике са синтаксом и приповешћу ликовне композиције, склопљен је тим процесом у диптихе: настале у вијугаво асоцираној примени црвене и црне експлозивне боје постајући низ парабола о отеловљењу свакодневне беспштедне борбе. Медузина енергија и вијугави змијолики правац циклуса Rue Cabanis су и део композиционог суочења са ужасом, блиског по настојању које је кроз илустрације сликовитог језика Дантеовог Пакла, европском наслеђу својим цртачким лавираним деоницама дочарао и Сандро Ботичели (Sandro Boticelli).

Вртлози какве је уметница остваривала својим познатим брижљивим архитектоничким пружањима асоцираних ликовних композиција - павиљонима, одмориштима, кулама и кристализацијама – део је отимања од фаталности реалног живота, динамизација преиспитивања природе смрти, душевних таласа, али једнако и испуњења и трагања за противтежама. За разлику од историјских симболистичких решења, циклуси интензивног вијугавог и згуснутог ликовног замаху на правцу су скривене исповести. Наслућена и дијаболски подвучена за уметницу, могуће препричана повест о улици, иницијацији и опасности обликована је могуће и као рефлексивна из литературе али и као представа туђег искуства.

² Rue Cabanis, по наводу Д. С. П. циклус је њених дела заснован на дирљивом случају париског искуства губљења илузија њеног пријатеља, већ деценијама са света отишлог значајног уметника из Београда, Србије и бивше Југославије.

Кроз поступак у интензивним бојеним целинама се, не само по Лакану (J. M. E. Lacan), одвија и мит о прибежишту као што је скок у Огледало. Простор таквог света спасоносна је и продорна чулност слободе уметникове борбе и уједно прибежиште унутарњег егзила.

Драгана Станаћев Пуача

(Београд, 1957)

puasara@gmail.com

Дипломирала сликарство на ФЛУ у Београду 1982. у класи проф. Раденка Мишевића. Магистрирала 1986. код проф. Момчила Антоновића. Као слободан уметник излагала на више од стотину групних изложби, салона, бијенала, годишњих изложби УЛУС-а, аукцијских и добротворних изложби у Београду, земљи и иностранству. Од 1997. ради на ФЛУ у Београду. Докторирала 2013. године, а од 2014. у звању ванредног професора на истом факултету на предмету Цртање.

Године 1987. на предлог МСУ учествовала у раду XXII Internationale Malerwochen, Грац, а 1988. на предлог Уметничког савета УЛУС-а користила атеље у Cite Internationale des Arts, Париз.

Излагала и учествовала у раду Међународне конференције о архитектури “International Conference and Exhibition On Architecture” у Галерији науке и технике САНУ у Београду 2013. године.

Дела јој се налазе у колекцијама Neue Galerie, Грац и Музеја Zepher у Београду и у приватним колекцијама.

Добитник неколико награда: Октобарска награда града Београда 1986 као постдипломац, Награда за цртеж на изложби Цртеж и мала пластика 1992. и Златна игла на Пролећној изложби УЛУС-а 2014.

Од 1996. бави се цртежом. Радови настају у циклусима.

Rue Cabanis је улица у Паризу.

Матији

Велики тамни ходник без краја:

Пипци Meduse (који) обухватају свет.

Циклус цртежа *Rue Cabanis* чине:

Medusa Tribuna, 2015, 140x100cm, графит, пастел на папиру

Улаз, 2015, 140x100cm, графит, акрилик на папиру

Ходник, 2015, 100x140cm, графит на папиру

Одаја, 2015, 100x140cm, графит, акрилик на папиру

О да ја, 2015, 100x140cm, графит, акрилик на папиру

Медузин пољубац, 2015, 100x140cm, графит, акрилик на папиру

Медузина сенка, 2015, 100x140cm, графит, акрилик на папиру

Биће изложени и радови *Огледало* (туш, четка, злато на папиру, 210x200cm), *Catacombes de Paris* (графит, акрилик, сребро на папиру, 140x200cm) и *Place d'Italie* (графит, акрилик, злато на папиру, 140x200cm) из циклуса *Долазак херувима*.

На изложби ће бити и фотографија Матије Вуковића у његовом атељеу, коју је урадио Милан Јозић.

Улаз
2015, 140x100cm, графит, акрилик на папиру
Entrance
2015, 140x100cm, graphite, acrylic on paper

Ходник
2015, 100x140cm, графит на папиру
Corridor
2015, 100x140cm, graphite on paper

Odaja
2015, 100x140cm, графит, акрилик на папиру
Chamber
2015, 100x140cm, graphite, acrylic on paper

Огледало

200x210cm, туш, сепия, злато на папиру

Mirror

200x210cm, Indian ink, sepia, gold on paper

Dragana Stanačev Puača

(Belgrade 1957)

puacapag@gmail.com

Graduated from the Faculty of Fine Arts in Belgrade, Department of Painting (1982) in the class of Prof. Radenko Mišević, completed her MA degree in the class of Prof. Momčilo Antonović (1986). As a free lance artist, she exhibited at more than 100 group exhibitions, salons, biennials, annual ULUS exhibitions, auctions and charity exhibitions in Belgrade, Serbia and abroad. Has been working at the Faculty of Fine Arts since 1997. Received her PhD degree in 2013, and has been teaching the subject: Drawing in the capacity of associate professor since 2014.

Took part in the XXII Internationale Malerwochen in Graz in 1987 at the proposal of the Museum of Contemporary Art. Was resident of a studio in Cite Internationale des Arts, Paris at the proposal of the Arts Council of ULUS (Association of Fine Arts Artists of Serbia).

Exhibited and took part in the International Conference on Architecture and Exhibitions on Architecture, in the gallery of the Serbian Academy of Arts and Sciences in Belgrade (2013).

Her artwork is in Neue Galerie, Graz and the Zepter Museum in Belgrade and in private collections.

Recipient of several awards: Belgrade October Award for Drawing (1986), which she received as a postgraduate student; Award for Drawing at the exhibition of Drawing and Small Plastic (1992) and the Golden Needle at the Spring Exhibition of ULUS (2014).

Drawing has been her focal interest since 1996 and her artwork is made in cycles.

Rue Cabanis is a street in Paris.

To Matija

A long dark endless corridor:

Medusa's tentacles encompassing the whole world.

Cycle of drawings *Rue Cabanis*:

Medusa Tribuna, 2015, 140x100cm, graphite, pastel on paper

Entrance, 2015, 140x 100cm, graphite, acrylic on paper

Corridor, 2015, 100x140cm, graphite on paper

Chamber, 2015, 100x140cm, graphite, acrylic on paper

Oh yes me (O da ja), 2015, 100x140cm, graphite, acrylic on paper

Medusa's Kiss, 2015, 100x140cm, graphite, acrylic on paper

Medusa's Shadow, 2015, 100x140cm, graphite, acrylic on paper

Also exhibited: *Mirror* (Indian ink, brush, gold on paper, 210x200cm), *Catacombes de Paris* (graphite, acrylic, gold on paper, 140x200cm) and *Place d'Italie* (graphite, acrylic, gold on paper, 140x200cm) from the cycle *Arrival of Cherubim*.

A photograph of Matija Vuković in his studio by Milan Jozić.

THE PAST REVIVED

Pictorial zones of D.S. P.: *Rue Cabanis; Arrival of Cherubim; Mirroring*

More than ever before, imposed reality has shrouded the artist's solitude, concentration and introspection. The adaptation of the sensual structures is reshaped within the framework of today's unlimited artistic freedom and the informative chaos. Paradoxically, the muted expressive syntax of sentences and verses as well as the vibrant visibility of visual images have been banished. After all, culture had become a lively system of discriminations and evaluations on behalf of the power of ownership and hierarchical structures. Ingresses into the intensities of literature, as well as certain frequencies of the effects of the whole, whether it be rhythm or sound clusters, lead to a dissonant or harmoniously compiled flow of music. The relics of painting can be found in similar invocations, where sometimes massive strokes of contours and color dissonance, indirectly lead to defiant archaic solutions. At an age experiencing the nauseous consequences of Modernism, the results of such evidence is equal to elegiac trials. The graphite and color accomplishments in the artistic process constructed by Dragana Stanačević Puača reveal an immersion into the space of the not obvious and hidden energy while at the same time it is testimony to a poetic risk and commitment.

Our morphic resonance of existence and habitation is inevitable; it is three-dimensional proof of our existence and the existence of our environment. A place, building or house on an exposed location inevitably is also the core of hidden meaning. When passing through cities, one neglects the less visible collusion with the architectural environment. In such a circle and in creating her drawingly elegant lines of her painterly sensibility the artist is also a resident and a passer by faced with the realistic but also imaginary architecture. The complex of buildings comprising Saint Anne Hospital, a famous psychiatric institution, a historic institution for treatment and interment, is located behind the imposing triumphal arch, in number one Cabanis Street in Paris. The complexity of the building with parks and pavilions is similar to an excerpt of ancient events, feuilletonism and narrative, becoming a stage set of discontent and initiation.¹ Cycles of energetic offerings, including certain inscribed toponyms within the fine art composition given to such a location, possibly express the development of both the liberation and danger of cities, especially after the Paris Commune, historical progress, unstoppable development as well as ideas of individual freedom in consensus with the desired future. This could refer to the tasks and social psychological games, distinctive for French culture as the starting point of modern art, those symbolic traces of writing and painting that can be seen in the conceptual fortitude of the poet Stephane Mallarmé with "the throw of dice will never abolish chance" and in the works of painters from the epoch that created atmospheres that were not directly observable like Odilon Redon and Eugene Carrière. The loss of sensual delimitations in the process of pictorial structures, instigates the Belgrade artist who already has artwork of thematic and iconographic

¹ The Saint Anne Hospital is the central psychiatric institution in Paris. It has a mysterious history going back to the 13th century and the building of the first hospital. It was named after its patron Queen regent Anne of Austria, the mother of Louis XVI, in 1651.

marking (a newer cycles “Crystal Castle for Fjodor Mihajlovič” and “Šejka’s Room”), to build upon the historical and physiological movements by the sensibility of her creativity. The creative passion of these vital interventions executed by broad strokes can also be seen in a series of allusions to the persistent existential ordeals of our age: the issue of persecution, the loss of grounding, hostility, devastating perfidity, geopolitical fatality and her own view of the history of modern art.

Thus, such composed cycles are immersed in emphasizing the forgotten and implied cultural myths. The changing contexts add layers to the broad image of the effects of the immediate past: hence, the frieze executed in acrylic and graphite *Rue Cabanis* builds on the martyred messianic reflex from the times of civil struggle and the establishment of institutions for the care of the mentally maladjusted, and at the same time an elegy on the consequences of artistic bohemia that runs through the last century. The tendency of the artists to be maladjusted, rejected and to lose faith in oneself and others belong to the biographies of well know and less well known artists.²

Generally speaking, Dragana Stanačev Puača’s compositions justify the perception of a work of art – created in a momentum, in a process, and in commitment – as a medium that liberates the utopian perception of the subject.

The model of an ineffable image with the syntax and narrativeness of a visual composition has been assembled by this process into diptychs: originating in a winding associable use of red and black explosive color that become a series of parabolas on the embodiment of the daily ruthless struggle. The energy of a medusa and the winding snakelike orientation of the cycle *Rue Cabanis* also deals on the level of composition with the horror, close in its origin to the one given to the European heritage by Sandro Boticelli through the illustrative picturesque language of Dante’s Hell, executed by his ink lavec drawings.

Vortexes achieved by the artist with her precise architectonic accomplishments of associated visual compositions – pavilions, places of rest, towers, crystallizations – are a part of the artist’s struggle against the fatality of real life, dynamization of rethinking the nature of death, spiritual waves but also the fulfillment of and seeking of a counterbalance. Counter to the historical symbolist resolutions, the cycles of intensive winding and densified visual impetus are in accordance with a hidden confession. A retold history of the street, initiation and danger of formatting, anticipated and diabolically underscored by the artist, can also be seen as a reflection taken from literature or maybe as an representation of somebody else’s experience.

The myth on the sanctuary as is the jump into the Mirror, not only according to J.M. E. Lacan, evolves through the procedure of intensive coloring of the entireties. The space of such a world is the salutary and pervasive sensuality of the freedom of the artist’s struggle and at the same time the sanctuary of an internal exile.

² According to D.S.P., the cycle *Rue Cabanis* is based on the moving case of her friend’s Paris experience of loss of illusions. He is a long deceased prominent artist from Belgrade, Serbia and former Yugoslavia.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор

Кустос
Јелена Кривокапић

Уредник издања
Драгица Вуковић

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар – Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Никола Шуица

Превод
Ванда Перовић

Дизајн
Жолт Ковач

Фотографија
Славица Траиловић

Штампа
Инстант систем, Београд

Тираж
110 примерака

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, director

Curator
Jelena Krivokapić

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Text in Catalogue
Nikola Šuica

Translation
Vanda Perović

Design
Žolt Kováč

Photography
Slavica Trailović

Printed by
Instant system, Belgrade

Print run
110

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Станаћев Пуача Д.(083.824)
75(497.11)"20"(083.824)

СТАНАЋЕВ Пуача, Драгана, 1957-

Драгана Станаћев Пуача = Dragana Stanaćev Puača : Rue Cabanis : Продајна галерија "Београд", децембар 2015. / [текст у каталогу Никола Шуица = text in catalogue Nikola Šuica ; превод Ванда Перовић = translation Vanda Perović ; фотографија Славица Траиловић = photography Slavica Trailović]. - Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2015 (Београд : Инстант систем). - [12] стр. : репродукције ; 22 x 22 cm

Тираж 110. - Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Драгана Станаћев Пуача: стр. [4].

ISBN 978-86-6141-087-1

а) Станаћев Пуача, Драгана (1957-) - Сlike - Изложбени каталози
COBISS.SR-ID 219415820

насловна страна / front cover

О да ја

2015, 100x140cm, графит, акрилик на папиру (деталј)
Oh yes me (O da ja)

2015, 100x140cm, graphite, acrylic on paper (detail)

последња страна / back cover

Медузин пољубац

2015, 100x140cm, графит, акрилик на папиру
Medusa's Kiss

2015, 100x140cm, graphite, acrylic on paper

Медузина сенка
2015, 100x140cm, графит, акрилик на папиру
Medusa's Shadow
2015, 100x140cm, graphite, acrylic on paper

www.galerijabeograd.org